

[Asger Jensen.]

kommenhed over for parterne, at man i lovforslaget udtrykkelig nævner, at det materiale, der har været fremme i forligsdrøftelserne hos forligsmanden, skal være stærkt fremme i fællesudvalgets forhandlinger. I forbindelse hermed kan der være god grund til at omtale den skitse, som LO havde accepteret at få videreført som mæglingsforslag, og hvis synspunkter altså nu kan tages med i betragtning i fællesudvalget, ligesom forslaget § 1 nævner, at overenskomsterne fornys med de ændringer, om hvilke der allerede er enighed.

Jeg har hørt røster om, at man blot kunne ophøje den omtalte skitse til lov. Det har regeringen været afskåret fra alene af den grund, at skitsen ikke er et mæglingsforslag. Det er også nok værd at bemærke, at den tidligere arbejdsminister i 1965 ikke blot havde en skitse, men et egentligt mæglingsforslag, som ganske vist var afvist af parterne; alligevel fandt den daværende regering og folketinget det nødvendigt at arbejde med et særligt udvalg eller nævn. Den løsning, man fandt dengang, med et særligt organ til at løse overenskomstproblemerne, blev vedtaget i enighed mellem de fire store partier her i tinget. Da forslaget denne gang drager parterne med ind i afgørelsen i stærkere grad end sidst, og da der om fornødent kan skaffes bedre tid til behandling, ville det klæde tinget, om vi denne gang nåede frem til samme brede enighed under udvalgsforhandlingen.

Til sidst blot et par ord om baggrunden for dette lovforslag. Regeringen har efter vor opfattelse optrådt klogt og rigtigt under forhandlingerne. Den tilkendegav i rimelig tid, at man ikke fra landbrugets side kunne forvente en sammenkædning mellem overenskomstforhandlingerne og de landbrugslove, der udløber til sommer. Det var et rigtigt standpunkt, og det må nok også lægges til grund i fremtiden. Folketinget er ikke bekendt med, hvor meget der var landbrugets arbejdsgivere og lønmodtagere imellem i den sidste forhandlingsomgang; men jeg gør opmærksom på, at de tal, der har været fremme rygtevis, drejer sig om et årsbeløb, der er mindre end én dags eksporttab under konflikten. Også dette underbygger efter det konservative folkepartis mening regeringens indstilling, nemlig at

folketinget må sørge for, at denne konflikt bliver af meget begrænset varighed.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Jeg tror, det blev hilst med stor tilfredshed i alle dele af befolkningen, at langt hovedparten af arbejdsmarkedets overenskomster har kunnet fornys for en 2-årig periode, uden at der har været etableret arbejdsstandsninger. Jeg nævner dette, fordi det er et forhold, som er med til at underbygge den udbredte opfattelse, at en arbejdsstandsning på landbrugsområdet vil være en urimelighed.

Jeg beklager, at det ikke har været muligt for parterne med forligsmandens bistand at nå frem til en fornyelse af overenskomsterne på arbejdsområdet. Nu er omfattende arbejdsstandsninger en truende realitet. Iværksættes denne lammelse af produktion og distribution, vil det meget hurtigt få særdeles følelige virkninger for befolkningens forsyning med levnedsmidler, selv om der er god vilje til at friholde visse områder. Videre vil arbejdsstandsninger ret omgående få ubehagelige følger for dansk eksport og valutaindtjening. Et tabt levnedsmiddelmarked lader sig kun i meget snævert omfang erobre tilbage. Landets valutasituation er i forvejen anstrengt, og det vil ikke være forsvarligt at belaste den yderligere gennem en arbejdskonflikt.

På denne baggrund kan venstre anbefale, at der tages politisk skridt til at forhindre en konflikt. Det er dette, som den højtærede arbejdsministers lovforslag tager sigte på. Om forslaget skal jeg kun sige, at også jeg skønner, at det er heldigt, at man her vil anvende et fællesudvalg fremfor en anden eventualitet, nemlig et overenskomstnævn. Om enkeltheder i forslaget kan vi tale i det udvalg, der skal nedsættes.

Så må jeg i anledning af den ærede socialdemokratiske ordførers tale sige, at politisk burde det foreliggende lovforslag ikke give anledning til strid. Vi har alle sammen en fortid i disse anliggender. Lad det dog være os nok. Sværest er det måske for den tidligere arbejdsminister, selv om jeg synes, at det egentlig burde tilfredsstille ham, at den nuværende regering kan bruge et af hans gamle forslag.

For folketinget ville det måske have været bekvemmere, hvis der forelå et